

Oszályozás	
712.21	
hangtisztelet	
Idő "1959"	
Személy	
Budapestre vonatkozó ujságcikkek	
Szerző: (-csik)	Cím: Budapest felfedezése
Forrás: Égetemi Lapok, 1959. okt. 19.	

Foto: Krammer

A MARGITSZIGETEN

Margitsziget... Üde zöld folt a város köregetegében, jókedvű, sportoló fiataloknak, elmélázva sétáló öregeknek, összesimuló szerelmeseknek egyaránt paradicsoma. Évszázados tölgyei, suhogó platánjai alatt Arany János üdögélt egykor, „kapcsos könyvébe” jegyezgette verseit. Itt lakott hosszú ideig Krúdy Gyula, a különös álmokat álmódó Szindbád: itt írta, egy ütött-kopott vendéglői asztalon világhírűvé vált szindarabjait Molnár Ferenc. Korán szürkülő októberi délutánokon róluk beszélnek a sárguló, öreg fák...

József főherceg egykori fácskája, a hajdan drága belépődíjért mutogatott „tündérkert” ma már mindenkié. Az Uttörő Stadion zöld gyepén a jövő sportolói mérik össze ügyességüket, súlygolyó száll, röppen a diszkosz, a vörös sálakon végső hajrára feszülnek az izmok. A Sportuszoda vöröstégla falai között a verseny-

zők vasszorgalommal készülnek, hogy a nemzetek közötti békés vetélkedésben dicsőséget szerezzenek hazánknak. Nem egy világrekord született már a medence csillogó vizében...

Otthonra találnak itt azok is, akik nem szándékoznak versenyre kelni a világcsúcsokkal, csak egyszerűen szeretik a vizet. Télen a Sportuszoda fedett medencéjében, nyáron pedig a Palatinuson. A népszerű „Palán”, ahol egy-egy forró nyári vasárnapon tízezres tömegek nyerhetnek felüdülést.

De nemcsak az úszók otthona a sziget. A teniszstadionban fehér labda pattog a vörös sálakon, a partok mellett gyors csónakok, karcsú kajakok sík-
lanak, itt tartják az agyag-galamb-lövő versenyeket is... És nyári estéken, amikor a sportolók izmaikban jóleső fáradtsággal térnek haza, kigyílnak a reflektorok, és a szabadtéri színpadokon megkezdődik az előadás. A Víztorony jelleg-

zetes épülete alatt, az Állami Operaház szabadtéri színpadán hatalmas nézőtér előtt csendülnek fel a Hunyadi-nyitány fenséges hangjai, a Vörösmarty Színpadon könnyed vígjátékot játszanak, a Dózsa-stadionban izgalmas film pereg... Lehet válogatni!

A Nagyszálló halljában, a Casino teraszán pedig bűg a szaxofon, szól a dob, kipirult arcú párok simulnak egymáshoz a zene ritmusára, hogy aztán kéz a kézben sétáljanak végig a sétányokon, ahol a padokra diszkrét árnyat borítanak a dúslombú fák...

Ilyenkor ősszel már bezárnak a kerthelyiségek, kihaltak a szabadtéri színpadok, és lassan elnéptelenednek a sportpályák, megváltozik a sziget hangulata. Sárguló lombjaival, az október csodálatos színpompájával, meghitt sétányok csendjével talán még szebb, kellemesebb mint nyáron. A szállodai szobákba a sziget forrásainál gyógyulást kereső betegek költöznek be, a történelmet idéző romok körül gyíkok sütkéreznek, az eredeti román stílusban helyreállított Mihály-kápolna tornyában a múltból merengve szólal meg Magyarország legöregebb harangja... A középkorban várak álltak itt, kolostorok, templomok. Itt élt Béla király lánya, Margit, és itt írta le élete legendáját évekkel később, gondosan rajzolt betűkkel kései utódja, Ráskai Lea. Ma már csak romok maradtak a hajdani híres szépségű épületekből. A ferences kolostor romjai, a Margitkolostor romjai, a Mihály-kápolna...

A sziget végén, pompázó japánkert közepén, ahol apró tavakban, buján tenyésző vízililiomok között aranyhalak kergetőznek, áll a híres zenélő kút. Egy marosvásárhelyi ezermester, Bodor Péter kezemunkája, aki 1820–22-ben a halálos ítélet alól váltotta meg vele magát. A kút melletti padon egy lány és egy fiú ül, kéz a kézben, az Árpád-híd monumentális íve fölött gomolygó felhőket nézik. Lábkukál, jobbra és balra iskolatáska hever. Délelőtt van, tanítási idő...

(-csik)

